

Zbigniew Wodecki, Szach i mat

Zacznijmy tę starą grę
Z uśmiechem- jak partię szachów.
Czy to nie pani ruch? (pani ruch) Pani ruch?
Tak łatwo pomylić się,
Choć pionek nie czuje strachu
Pada do pani nóg (pani nóg) Pani nóg.

Szach! Serce płonie- królowa otoczona;
Mat! Już jest blisko tryumf!
Szach! Król z emocji otwiera swe ramiona i nagle robi błąd.

Lubimy tę starą grę,
Miłosną wymianę figur,
Z lekką przewagą dam. (wagę dam) Przewagą dam. (wagę dam)
Czujemy cudowny dreszcz.
Ryzyko o smaku cygar
Życiu dodaje barw. (daje barw) Dodaje barw. (daje barw)

Szach! Serce płonie królowa otoczona;
Mat! Już jest blisko tryumf!
Szach! Król z emocji otwiera swe ramiona i nagle robi błąd.

Szach! Serce płonie dziewczyna otoczona;
Mat! Jest już blisko tryumf!
Szach! Ja z emocji otwieram swe ramiona i wtedy robię błąd.

Zakończmy tę smutną grę
Z uśmiechem- jak partię szachów.
Znowu nam grozi pat. (grozi pat) Grozi pat. (grozi pat)
Ta miłość już tyle lat
Uparcie nas trzyma w szachu.
Kiedy to przejdzie nam? (przejdzie nam) Przejdzie nam?
Zakończmy tę smutną grę